

2015. április 3.

Nyíregyháza, Mandabokor

Nagypénteki Istentisztelet

„¹⁴Mert a Krisztus szeretete szorongat minket, mivel azt tartjuk, hogy ha egy meghalt mindenkiért, akkor mindenki meghalt; ¹⁵és azért halt meg mindenkiért, hogy akik élnek, többé ne önmaguknak éljenek, hanem annak, aki értük meghalt és feltámadt. ¹⁶Úgyhogy mi mostantól fogva senkit nem ismerünk test szerint: ha ismertük is Krisztust test szerint, most már őt sem így ismerjük. ¹⁷Ezért ha valaki Krisztusban van, új teremtés az: a régi elmúlt, és íme: új jött létre. ¹⁸Mindez pedig Istentől van, aki megbékéltetett minket önmagával Krisztus által, és nekünk adta a békéltetés szolgálatát. ¹⁹Isten ugyanis Krisztusban megbékéltette a világot önmagával, úgyhogy nem tulajdonította nekik vétkeiket, és reánk bízta a békéltetés ígését. ²⁰Tehát Krisztusért járva követségben, mintha Isten kérne általunk: Krisztusért kérünk, béküljete meg az Istennel! ²¹Mert azt, aki nem ismert bűnt, bűnné tette értünk, hogy mi Isten igazsága legyünk őbenne.” II Kor 5,14-21

Drága megváltott Gyülekezet!

Vagyok annyira „önző” ember, hogy azt merjem mondani, hálás vagyok a nagypénteki eseményekért. Tudom, hogy ez Valakinek az életébe került, tudom, hogy Valaki ezért nagyon sokat szenvedett, de az Ő önzetlensége miatt mondhatom azt, nagyon hálás vagyok, hogy megtörtént. Tudjátok miért? Mert az életemet köszönhetem Neki! Ha Isten nem lépte volna ezt meg, akkor nagyon nagy valószínűséggel a halálos ítéletemet várnám és kárhozatra jutnék. Feltételezhetően egy békétlen életem lenne, békétlenség lenne önmagamban, békétlenségem lenne az emberekkel, és békétlenség lenne a teremtő Isten és közöttem. Az engem marcangoló bűn csak halmozódna az életemben, s nem tudnék velük mit kezdeni. Vádolna engem a bűn és annak minden következménye, a szorongó lelkiismeret csapdájában élném az életemet, és ahogy korosodnék, egyre kilátástalanabbnak látnám az életemet. Ahogy közelednék az élet befejezéséhez egyre több kérdés, aggály, a bűn által okozta seb terhelné a szívemet és ez a fájdalom egyre csak növekedne és nyomná a szívemet. Egyszerűen nem tudnék ezekkel mit

kezdeni. Várnám azt a halálos ítéletet, ami a bűneimnek a büntetése miatt várna rám. Mert az ember tudja, hogy a bűn nincsen következmények nélkül. Ennyi logikája van az embernek, hogy a bűn és büntetés között ok okozati összefüggés van. A bűn az oka a büntetésnek, azaz a bűn az oka minden békétlenségnek, minden viszálynak, minden nyomorúságban lévő életnek, minden istentelenségnek és minden istentelen döntésnek. Lehet a bűnről nem beszélni, arról nem tudomást venni, lehet elhallgatni és elhallgattatni, lehet a bűnt leplezni, de mindennek az oka a bűn. Lehet azt mondani, hogy túl sokat beszélünk róla, lehet azt mondani, hogy gyerekeknek ne beszéljünk a bűnről, elég felnőtt korban, lehet túlzónak találni ezeket, lehet azt mondani, hogy „azért nem járok gyülekezetbe, mert ott mindig a bűnről beszélnek”, de tudjátok drága megváltott Testvérek, a nagypénteki eseményekről csak a bűn összefüggésében lehet beszélni. Aki ezt túlzónak találja, az vagy nem érti, vagy nem akarja megérteni, hogy a te meg az én bűneim miatt halt meg Jézus, hogy kifizesse a te meg az én bűneimnek a büntetését. Az egész nagyheti események és nagypéntek a te meg az én bűneim miatt történtek és a te meg az

én bűneimről szólnak. A bűn miatt, ezt hangsúlyozni kell. Nem arról van szó, hogy jött egy ács családból lévő ember, aki mártírhalált akart halni, aki vallási fundamentalista volt, aki a történelem egy időszakában odafigyelésre vágyott. Nem! Isten elküldött Valakit, az Ő Fiát, Aki az embert sújtotta bűn büntetését magára vállalta. Jézus Krisztus a nekünk járó halálbüntetést hordozta el. Ő függ a kereszten. Ennél döbbenetesebb látvány nincs a világon! Ott függ az Isten Fia, elviselhetetlen kínokat szenved az igaz a nem igazakért, a büntelen a bűnösért. Az ártatlan bűnhődik, a szent van ítélet alatt, a nem bűnöst sújtja a bűnösért, az áldott lett átokká, az Úr szenved el a szégyenletes halált. A nagypénteki eseményekben Jézus Krisztus elrendezte a te meg az én ügyemet Istennel. Megbékéltetett engem önmagával. Miért szenvedett, ha nem azért, hogy elvegye rólunk a büntetést? És ha Ő halálával elvette rólunk a büntetést, akkor az már semmiképpen nem fenyeget bennünket, ezért akik Őbenne hisznek, azoknak már nincs mitől félniük. Mivel megtörtént a nagypénteki esemény, mivel Őt, aki nem ismert bünt, bűnné tette értünk, az igaz halt meg a nem igazakért, megtörtént a teljes és végleges kiengesztelés, ezért az

Ő engesztelő áldozata bőségesen felül múl minden emberi vétket. *„Jézus Krisztus szeretetből fakadó önfeláldozásának mélysége oly mérhetetlenül nagy, hogy bűneink hegyeit is képes elnyelni. Jézus Krisztus kiállt értünk és helyettünk”* – írja Spurgeon.

Isten megkegyelmez a bűnösnek, mert nem kegyelmezett az Ő tulajdon Fiának. Isten megbocsájthatja bűneinket, mert Őreá vetette a bűn okozta büntetést.

Érted már drága bűnös, de megváltott testvérem? A bűneid büntetése egyszer s mindenkorra rendezve lettek nagypénteken. Nagypéntek Jézusról és rólad/rólam meg a bűneimről szólnak. Ott a kereszten minden el lett rendezve! Minden! Már nincsen kárhóztató ítélet azokon, akik ezt elfogadták, akik ezt hittel megragadták, akik tudják, hogy nekik kellett volna ott lenni, Isten őket kellett volna, hogy sújtsa a büntetéssel, de Jézus helyettük halt meg. Az engem terhelő adóslevelet odaszegezte a keresztfára.

Tudjátok kedves Testvérek! Én ezért köszönhetem az életemet Neki! Hálás vagyok, és örökké hálás leszek, hogy azt, amit én

nem tudtam elrendezni, Ő elrendezte. Hálás vagyok, hogy ezt hittel elfogadhattam, s most már nincsen semmi akadály, hogy bizonyos legyek afelől, Ő a bűneim büntetését magára vette, eltörölte így kaphatok minden múltban, jelenben, jövőben elkövetett bűneimre bűnbocsánatot. Teljes bizonyossággal mondhatom – mert Ő megígérte –, hogy az Ő halála elég bűneim bocsánatára.

Drága megváltott Testvérem!

„Szállj be ebbe a „mentőcsónakba” úgy, amint vagy! Itt biztonságban vagy, ha hajótörést szenvedtél, fogadd el a biztos szabadulást. De nincs semmim, amit hozhatnék – mondd. Isten nem is kéri, hogy bármit is hozz magaddal. Akik az életüket mentik, még a ruhájukat is hátrahagyják. Jöjj, ugorj a mentőcsónakba úgy, ahogy vagy.” (Spurgeon). Neki a bűneidre, összetört szívedre van szüksége, azzal gyere a nagypénteki Jézushoz. Gondolj bele! Ő azt mondja „nem akarom a bűnös ember halálát”, inkább akarta az Ő Fiának halálát, mint a te haláloedat. Annyira szeretett téged. Gyere, jöjj Hozzá, adj fel mindent, amiért küzdöttél, adj oda Neki mindent, amit tettél,

„Bizonyára, ha még embereknek igyekeznék tetszeni, Krisztus szolgája nem volnék!” Gal 1,10

hogy új teremtés lehess, hogy a régi elmúljon, s minden újjá
legyen Őbenne!

Ámen!

„Bizonyára, ha még embereknek igyekeznék tetszeni, Krisztus szolgája nem volnék!” Gal 1,10